

[Stensballe.]

er i Almindelighed dem, der har bedst Raad; de har ogsaa Raad til at skaffe sig Ejendom selv, i hvert Fald de allerfleste af dem, saa denne Afvikling har vi fundet ganske forsvarlig. Det vil ogsaa yderligere opfordre til Byggevirksomhed, hvis man mener, at der kræves for store Lejer, saaledes at Forholdene ved Indførelsen af disse Bestemmelser vil udvikle sig paa normal Maade. De mindre bemidlede, som bor i mindre Lejligheder, har vi været med til at beskytte, og det er vel ogsaa dem, der trænger til Beskyttelsen. I øvrigt tror jeg, at man, saaledes som Forholdene har udviklet sig i Hovedstaden og andre Steder i Landet, vil kunne klare sig med, hvad her foreslaas, skønt der ogsaa i Bestemmelserne angaaende disse Lejligheder sker en yderligere Afvikling.

Saa fremsatte den højtærede Indenrigsminister en Udtalelse, som undrede mig lidt; han sagde, at hvis der rejses ublu Lejekrav, træder Aagerbestemmelserne i Kraft. Vi var enige om, at Ordet „Aager“ burde og skulde udgaa af denne Lov, efter at vi ikke har kunnet faa indført Ordet „aabenbart“ foran Misforhold, saaledes at Bestemmelserne her svarede til, hvad vi kender fra anden Lovgivning, hvor der lovgives om Aager. Jeg synes derfor ikke, det er rigtigt, at dette Udtryk bliver brugt fra denne Talerstol. Jeg tror ogsaa, det var en Fortalelse, for saa vidt som den højtærede Indenrigsminister, efter hvad der er sket, og efter hvad han selv har tiltraadt, ikke er berettiget til at tale om Aager i Forbindelse med de Regler, der er givet for Bedømmelsen af Lejekrav.

Det ærede 9de Medlem for 1ste Kreds (Ludvig Christensen) slog sig til Ridder paa at være Handelsstandens Beskytter. Jeg tror nok, at det ærede Medlem i hvert Fald i saa Henseende maa tage mit Parti med, thi det er dog ved vort Medarbejderskab, at saadanne Bestemmelser er blevet gennemført. Som jeg udtalte ved første Behandling, anser vi det for rigtigt, at der bliver en Beskyttelse, i hvert Fald i det Antal Aar, der her er fastsat, for Forretningslokaler, navnlig Butikker, her i Hovedstaden, fordi Forholdene her er noget anderledes end i Provinsen, hvor vi ikke tog saadanne Hensyn. De Ændringsforslag, der er stillet i Folketinget og her fra vor Side, er ment som en Støtte for de handlende i København.

Det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds (Fritze Teisen) hævdede, at vi ikke havde Forudsætninger for at bedømme Forholdene herinde. Jeg tror nu ikke, det ærede Medlem har stort bedre Forudsætninger derfor,

end vi har, vi kender dog ogsaa Forholdene i København. Det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds var inde paa et stort Angreb paa, hvad jeg havde sagt. Der var ingen Undskyldning for, at Ordet „aabenbart“ ikke var sat ind, sagde det ærede Medlem. Med den Indstilling, det konservative Folkeparti har haft ved Behandlingen af Lovforslaget i Rigsdagen, ikke mindst i Folketinget, kunde vi ikke vente at faa Styrke til at gennemføre en større Afvikling end den, der nu vil ske, thi det konservative Partis Indsats har i Virkeligheden været negativ. Det Ændringsforslag, der foreligger fra det konservative Folkeparti, er af en saadan Beskaffenhed, at det, som meget rigtigt bemærket af det ærede 9de Medlem for 1ste Kreds, ikke i noget væsentligt Omfang betyder en Afvikling, men en Ophævelse. Den Beskyttelse, der ligger i dette Forslag, kan vi ikke anerkende som tilstrækkelig. Men vi har ikke kunnet faa nogen virkelig Støtte fra det konservative Folkeparti til at naa videre. Efter den Optræden, det ærede Medlem viste her i Landstinget, har der ganske vist i Udvalget været et Samarbejde for at faa tydeliggjort de Ændringer, som maatte anses for rimelige og fornuftige. Rent saglig set har man saaledes ydet os nogen Støtte, men derudover har vi ikke kendt til Støtte, det har det ærede Medlem ogsaa indrømmet i Dag.

Med Hensyn til Spørgsmaalet „aabenbart“ har det ærede Medlems Parti ikke en Gang brugt det Ord i sit Ændringsforslag, hverken i Folketinget eller i Landstinget, og derfor maa det ærede Medlem undskylde, at det fremdeles maa hæftes paa det konservative Folkeparti, at det er den Bestemmelse, der blev gennemført i 1925, som Landet nu lider under, og som har givet Anledning til den Forveksling, den højtærede Indenrigsminister kom ind paa i Dag, idet han kaldte de nuværende Bestemmelser Aagerbestemmelser, thi de har ikke noget med Aager at gøre, men det blev kaldt Aager i 1925, hvad der efter min Opfattelse var meget forkert. Som sagt, vi kunde ikke en Gang komme i Forhandling med det konservative Folkeparti om en bedre Afvikling, og derfor blev det i 1925 kun til en Udsettelseslov, ikke til en Afviklingslov. Hvis de Bestemmelser, vi nu har faaet indført, var blevet indført i 1925, var det blevet en Afviklingslov, og saa havde vi staaet ganske anderledes her i København, end vi staaer den Dag i Dag, saa vilde det have været lettere at afvikle.

Det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds henviste til, at der forleden kun var sket